

3. ปัจจัยความเสี่ยง

ผู้ลงทุนควรพิจารณาปัจจัยความเสี่ยง รวมทั้งรายละเอียดข้อมูลอื่นๆ ที่ปรากฏในเอกสารฉบับนี้อย่างรอบคอบก่อนการตัดสินใจลงทุน ปัจจัยความเสี่ยงที่ระบุไว้ในเอกสารฉบับนี้เป็นปัจจัยที่อาจส่งผลกระทบต่อบริษัทและมูลค่าหุ้นของบริษัทได้ ซึ่งปัจจัยความเสี่ยงที่ระบุไว้ในเอกสารฉบับนี้อาจไม่เป็นปัจจัยความเสี่ยงทั้งหมดที่มีอยู่ เพราะอาจมีปัจจัยความเสี่ยงอื่นๆ ที่บริษัทยังไม่อาจทราบได้ และอาจมีปัจจัยความเสี่ยงบางประการที่บริษัทเห็นว่าไม่มีผลกระทบอย่างมีนัยสำคัญต่อบริษัทในขณะนี้ แต่ในอนาคตอาจกลายเป็นปัจจัยความเสี่ยงที่อาจส่งผลกระทบอย่างมีนัยสำคัญต่อรายได้ ผลกำไร ของบริษัทก็ได้ ดังนั้น ก่อนการตัดสินใจลงทุน ผู้ลงทุนควรใช้วิจารณญาณในการพิจารณาข้อมูลอย่างรอบคอบ เพราะปัจจัยความเสี่ยงที่อาจส่งผลกระทบต่อบริษัทได้ไม่จำกัดเฉพาะแต่เพียงปัจจัยความเสี่ยงตามที่ได้กล่าวไว้ในเอกสารฉบับนี้เท่านั้น

นอกจากนี้ ข้อความในลักษณะการคาดการณ์ในอนาคต การประมาณการ ความประสงค์ หรือเจตนารมณ์ของบริษัทที่ปรากฏอยู่ในเอกสารฉบับนี้ อาทิ “มีแผนจะ” “ประสงค์” “ต้องการ” “คาดว่า” “เห็นว่า” “เชื่อว่า” “ประมาณ” “อาจจะ” หรือคำหรือข้อความอื่นใดในทำนองเดียวกัน เป็นคำหรือข้อความที่บ่งชี้ถึงสิ่งที่อาจจะเกิดขึ้นในอนาคต ซึ่งมีความไม่แน่นอน และผลที่เกิดขึ้นอาจแตกต่างจากการคาดการณ์ได้ ทั้งนี้ ขึ้นอยู่กับภาวะเศรษฐกิจ ภาวะการเมือง นโยบายของรัฐ การเปลี่ยนแปลงของกฎหมายที่เกี่ยวข้อง เป็นต้น

บริษัทมีความตระหนักถึงความสำคัญด้านการบริหารความเสี่ยงที่อาจส่งผลกระทบต่อการดำเนินธุรกิจ โดยสามารถจำแนกความเสี่ยงที่สำคัญๆ ได้ดังนี้

3.1 ความเสี่ยงในการประกอบธุรกิจ

3.1.1. ความเสี่ยงจากการไม่มีข้อกำหนดมาตรฐานผลิตภัณฑ์จากหน่วยงานราชการที่เกี่ยวข้อง

ในปัจจุบัน การกำหนดมาตรฐานผลิตภัณฑ์ที่เกี่ยวข้องกับระบบต่อลงดินและระบบป้องกันฟ้าผ่ายังไม่มีความชัดเจน หรือยังไม่มีมาตรฐานผลิตภัณฑ์ที่ออกมาบังคับใช้อย่างเป็นทางการในประเทศ ดังนั้นผู้ประกอบการรายอื่นๆ มีโอกาสที่จะออกแบบ ผลิต และจำหน่ายผลิตภัณฑ์ดังกล่าวที่มีคุณภาพไม่ได้มาตรฐาน เพื่อลดต้นทุนและสามารถกำหนดราคาต่ำเพื่อแข่งขันในตลาดได้ ด้วยเหตุนี้ บริษัทและบริษัทย่อยจึงอาจมีความเสี่ยงจากการแข่งขันด้านราคากับผู้ประกอบการที่ผลิตสินค้าไม่ได้มาตรฐาน จนอาจเป็นอุปสรรคต่อการขยายฐานลูกค้าในอนาคต

อย่างไรก็ตาม บริษัทและบริษัทย่อยยังคงให้ความสำคัญเป็นอย่างมากต่อคุณภาพของสินค้าที่ออกจำหน่ายให้แก่ลูกค้าของบริษัท โดยบริษัทและบริษัทย่อยกำหนดให้มีการควบคุมและตรวจสอบคุณภาพของสินค้าในทุกกระบวนการผลิต นอกจากนี้ บริษัทยังมีห้องปฏิบัติการสำหรับทดสอบผลิตภัณฑ์ (Laboratory Testing Equipment) เป็นของตนเอง เพื่อใช้ในการตรวจสอบคุณภาพสินค้าในขั้นสุดท้ายให้เป็นไปตามมาตรฐานสากล ก่อนส่งมอบให้แก่ลูกค้าของบริษัท โดยมาตรฐานที่บริษัทและบริษัทย่อยได้อ้างอิงจากหน่วยงานต่างประเทศ ได้แก่ มาตรฐาน UL รับรองโดย Underwriters Laboratories Inc. จากสหรัฐอเมริกา มาตรฐาน IEC (International Electrotechnique Commission) รับรองโดย KEMA Quality from DEKRA จากเนเธอร์แลนด์ และ VDE (Verband Dutscher Klekrotechniker) จากเยอรมนี มาตรฐาน IEEE (Institute of Electrical and Electronics Engineers) จาก KERI (Korea Electrotechnology Research Institute) เกาหลีใต้ และมาตรฐาน NFPA จาก National Fire Protection Association สหรัฐอเมริกา ซึ่งบริษัทและบริษัทย่อยได้นำมาปรับใช้ในการกำหนดมาตรฐานผลิตภัณฑ์ของตนเอง ทำให้ผลิตภัณฑ์ของบริษัทและบริษัทย่อยมีคุณภาพตามมาตรฐานสากล และบริษัทเชื่อว่าไม่มีผู้ประกอบการรายอื่นที่สามารถลอกเลียนแบบได้

3.1.2. ความเสี่ยงจากความผันผวนของราคาวัตถุดิบ

วัตถุดิบที่สำคัญอย่างหนึ่งในการผลิตสินค้าของบริษัทคือ ทองแดง ซึ่งมีลักษณะเป็นสินค้าโภคภัณฑ์ (Commodity) ประเภทหนึ่ง ราคาซื้อขายทองแดงจึงมีการเปลี่ยนแปลงตามราคาตลาดโลก (LME : London Metal Exchange) กอปรกับทองแดงเป็นวัตถุดิบที่บริษัทต้องนำเข้าจากต่างประเทศมาผลิตเป็นสินค้า ดังนั้น ความผันผวนของราคาทองแดงอาจส่งผลกระทบต่อต้นทุนในการผลิตของบริษัทเปลี่ยนแปลง

อย่างไรก็ตาม บริษัทได้วางแผนงานในการปฏิบัติเพื่อลดความเสี่ยงจากความผันผวนของราคาในอนาคต โดยกำหนดให้ฝ่ายจัดซื้อติดตามราคาทองแดง ตลอดจนวิเคราะห์สถานการณ์และแนวโน้มราคาทองแดงในตลาดร่วมกันกับผู้จัดหาวัตถุดิบซึ่งเป็นผู้ที่มีความเชี่ยวชาญในการวิเคราะห์แนวโน้มราคาทองแดงอย่างใกล้ชิด เพื่อวางแผนในการสั่งซื้อและสำรองทองแดงไว้ให้เพียงพอที่จะทำให้การผลิตสามารถดำเนินไปได้อย่างต่อเนื่องตามแผนการผลิต ทั้งนี้ บริษัทเชื่อว่าบริษัทสามารถปรับราคาสินค้าที่จัดจำหน่ายโดยเฉลี่ยให้สอดคล้องกับต้นทุนวัตถุดิบที่สูงขึ้นได้ เนื่องจากบริษัทวางตำแหน่งกลยุทธ์ทางการตลาดด้วยการสร้างความแตกต่าง (Differentiate) มากกว่าการแข่งขันทางด้านราคา

โดยตั้งแต่กลางปี 2560 บริษัทได้มีการทบทวนและปรับปรุงราคาสินค้าระบบป้องกันฟ้าผ่าบางรายการที่มีส่วนประกอบหลักเป็นทองแดง เช่น หัวต่อแบบบีบอัด ตัวเชื่อมต่อ ตัวยึด เป็นต้น ให้สอดคล้องกับต้นทุนสินค้าที่ปรับตัวสูงขึ้น อย่างไรก็ตาม สินค้าในกลุ่มที่มีการใช้ทองแดงเป็นวัตถุดิบบางรายการ เช่น ผงเชื่อมทองแดง และหลักดิน ยังไม่ได้มีการทบทวนและปรับปรุง เนื่องจากบริษัทจะมีการปรับราคาสินค้าก็ต่อเมื่อต้นทุนสินค้าปรับตัวอย่างมีนัยสำคัญ ซึ่งราคาผงทองแดงโดยเฉลี่ยที่ปรับตัวเพิ่มขึ้นจากปี 2559 และปี 2560 ไม่ได้ส่งผลกระทบต่อต้นทุนการผลิตรวมของสินค้าในกลุ่มผงเชื่อมอย่างมีนัยสำคัญ เพราะสินค้ากลุ่มผงเชื่อมเป็นสินค้าที่บริษัทได้รับการรับรองมาตรฐาน UL ทำให้บริษัทมีคู่แข่งน้อยราย ส่งผลให้บริษัทยังสามารถกำหนดราคาขายสินค้าให้มีอัตรากำไรขั้นต้นอยู่ในระดับที่น่าพอใจ บริษัทจึงไม่มีความจำเป็นต้องมีการปรับขึ้นราคาขายในทันที นอกจากนี้ ราคาเม็ดทองแดงสินค้าโดยเฉลี่ยที่ปรับตัวเพิ่มสูงขึ้นจากปี 2559 ไม่ได้ส่งผลกระทบต่อต้นทุนการผลิตรวมของสินค้าในกลุ่มหลักดินอย่างมีนัยสำคัญเช่นกัน เนื่องจากสินค้าในกลุ่มหลักดินมีเหล็ก และค่าเสียห่วยการผลิตเป็นต้นทุนการผลิตเป็นส่วนใหญ่ ปัจจุบัน บริษัทอยู่ระหว่างการทบทวนและปรับปรุง Price List ซึ่งคาดว่าจะดำเนินการแล้วเสร็จและจะประกาศใช้ฉบับใหม่ภายในไตรมาสที่ 3 ปี 2562

3.1.3. ความเสี่ยงจากการเกิดอัคคีภัย

ในกระบวนการผลิต บริษัทและบริษัทย่อยมีวัตถุดิบบางรายการเป็นวัตถุไวไฟ โดยเฉพาะวัตถุดิบประเภทตัวจุดติด (Starter) ซึ่งใช้ในกระบวนการหลอมละลายผงเชื่อม (Metal Powder) เพื่อใช้ในการเชื่อมโลหะ 2 ชั้นให้ติดกันโดยใช้ร่วมกับแม่พิมพ์กราฟไฟต์ (Graphite Mold) วัตถุดิบประเภทนี้เป็นวัตถุดิบที่ติดไฟได้ง่ายในสภาพแวดล้อมที่เกิดประกายไฟ หรือไฟฟ้าลัดวงจรที่มีอุณหภูมิมากกว่า 400 องศาเซลเซียส ดังนั้น บริษัทและบริษัทย่อยจึงอาจมีความเสี่ยงจากการเกิดอัคคีภัยในโรงงาน และนำไปสู่ความสูญเสียด้านชีวิตและทรัพย์สินได้ ซึ่งหากเกิดเหตุการณ์ร้ายแรงย่อมอาจส่งผลกระทบต่อการค้าและธุรกิจของบริษัทและบริษัทย่อยได้

อย่างไรก็ตาม บริษัทและบริษัทย่อยให้ความสำคัญต่อความเสี่ยงดังกล่าวข้างต้นเป็นอย่างมาก ดังนั้นบริษัทและบริษัทย่อยจึงได้กำหนดมาตรการดูแลจัดการการเก็บวัตถุดิบต่างๆ อย่างรัดกุมและระมัดระวังตามนโยบายและกระบวนการด้านคลังสินค้าของบริษัท สำหรับวัตถุดิบและ/หรือผลิตภัณฑ์ที่ติดไฟได้ง่าย บริษัทและบริษัทย่อยกำหนดให้จัดเก็บไว้ในสถานที่ที่มีสภาพแวดล้อมควบคุม มีการระบายอากาศที่ดี ตั้งไว้ห่างจากแหล่งความร้อนที่อาจเป็นต้นเหตุให้เกิดการติดไฟ และมีการควบคุมการใช้อุปกรณ์ไฟฟ้าในบริเวณที่จัดเก็บ รวมถึงการกำหนดพื้นที่จัดเก็บให้ห่างไกลจากพื้นที่สำคัญ เพื่อจำกัด

ผลกระทบให้น้อยที่สุดหากเกิดอัคคีภัย ปัจจุบัน บริษัทและบริษัทย่อยกำหนดให้มีการจัดเก็บวัตถุดิบไวไฟเอาไว้ในปริมาณที่เหมาะสม ตลอดจนจัดทำประกันอัคคีภัยด้วยวงเงินประกันความเสี่ยงที่ครอบคลุมมูลค่าความเสียหายที่อาจเกิดขึ้น

3.1.4. ความเสี่ยงจากการไม่ได้รับการต่อสัญญาเช่าที่ดินซึ่งเป็นที่ตั้งโรงงาน

ปัจจุบัน บริษัทมีการเช่าที่ดินพื้นที่ 1 ไร่ 380 ตารางวา ตั้งอยู่ที่ ตำบลบางกร่าง อำเภอเมืองนนทบุรี จังหวัดนนทบุรี จากนางสงวน เสมคำ และเช่าที่ดินพื้นที่ 562 ตารางวา ตั้งอยู่ที่ ตำบลบางเลน อำเภอบางใหญ่ จังหวัดนนทบุรี จากนายศิริ ดีมี และสมจิตร ดีมี โดยมีระยะเวลาสัญญาเช่า 15 ปี เพื่อใช้เป็นที่ตั้งโรงงานสำหรับการผลิตสินค้าของบริษัทและบริษัทย่อย โดยบริษัทได้ลงทุนก่อสร้างอาคารโรงงานจำนวน 6 หลัง พื้นที่รวมประมาณ 3,847 ตารางเมตร โดยประกอบด้วย อาคารทดสอบผลิตภัณฑ์ อาคารผลิตผลิตภัณฑ์สำหรับระบบต่อลงดิน ระบบป้องกันฟ้าผ่าและผลิตผงเชื่อม อาคารคลังวัตถุดิบ อาคารคลังสินค้าสำเร็จรูป และอาคารบ้านพักพนักงาน ดังนั้น หากผู้ให้เช่าไม่ต่อสัญญาเช่ากับบริษัท เมื่อสัญญาครบกำหนด หรือผู้ให้เช่าบอกเลิกสัญญาเช่าก่อนกำหนด แล้วแต่กรณี บริษัทก็อาจมีความเสี่ยงจากการไม่ได้รับการต่อสัญญาเช่า จนอาจส่งผลให้บริษัทและบริษัทย่อยไม่สามารถผลิตสินค้าเพื่อจำหน่ายได้ และส่งผลกระทบต่อผลประกอบการของบริษัทและบริษัทย่อยในอนาคตได้

อย่างไรก็ตาม บริษัทได้ตระหนักถึงความเสี่ยงดังกล่าวข้างต้น บริษัทจึงเจรจากำหนดระยะเวลาสัญญาเช่าจำนวน 15 ปี (ปัจจุบันเหลือระยะเวลาสัญญาเช่าจำนวน 11-13 ปี ขึ้นอยู่กับประเภทสัญญา) โดยระบุเงื่อนไขให้มีการเจรจาและแจ้งการต่อสัญญาเช่าล่วงหน้าก่อนหมดสัญญาเป็นเวลา 1 ปี ซึ่งทำให้บริษัทมีระยะเวลาเพียงพอในการเตรียมแผนงานและดำเนินการต่างๆ เพื่อรองรับความต่อเนื่องในการดำเนินธุรกิจได้ นอกจากนี้ ปัจจุบัน บริษัทได้ซื้อที่ดิน พื้นที่ 29 ไร่ 23 ตารางวาตั้งอยู่ที่ตำบลไทใหญ่ อำเภอไทรน้อยจังหวัดนนทบุรี และอยู่ในระหว่างการก่อสร้างอาคารโรงงานแห่งใหม่ เพื่อรองรับการขยายกำลังการผลิต และรองรับความเสี่ยงจากการไม่ได้รับการต่อสัญญาเช่าดังกล่าว ดังนั้น บริษัทและบริษัทย่อยเชื่อว่าความเสี่ยงจากการไม่ได้รับการต่อสัญญาเช่าดังกล่าว จะไม่ส่งผลกระทบใดๆ ต่อความต่อเนื่องในการดำเนินธุรกิจของบริษัทและบริษัทย่อยแต่อย่างใด

3.2 ความเสี่ยงด้านการเงิน

3.2.1 ความเสี่ยงจากอัตราแลกเปลี่ยน

บริษัทและบริษัทย่อยมีลักษณะการประกอบธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับเงินตราสกุลต่างประเทศใน 2 ลักษณะ คือ 1) บริษัทและบริษัทย่อยมีการจำหน่ายสินค้าไปยังต่างประเทศ ซึ่งจะรับชำระเป็นเงินสกุลดอลลาร์สหรัฐ 2) บริษัทและบริษัทย่อยมีการสั่งซื้อวัตถุดิบ/สินค้าจากต่างประเทศ โดยจ่ายชำระเป็นเงินสกุลดอลลาร์สหรัฐเช่นเดียวกัน โดยสัดส่วนการส่งออกสินค้าของบริษัทและบริษัทย่อยไปยังต่างประเทศที่ผ่านมาปรากฏว่า บริษัทและบริษัทย่อยมีรายได้จากการจำหน่ายสินค้าไปยังต่างประเทศในปี 2559-2561 และงวด 3 เดือนแรกของปี 2562 มีมูลค่าเท่ากับ 96.15 ล้านบาท 97.38 ล้านบาท 103.13 ล้านบาท และ 21.74 ล้านบาท หรือคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 24.22 ร้อยละ 22.87 ร้อยละ 22.68 และร้อยละ 19.94 ของรายได้จากการขาย ตามลำดับ และสำหรับสัดส่วนการนำเข้าวัตถุดิบของบริษัทและบริษัทย่อยจากต่างประเทศที่ผ่านมาปรากฏว่า บริษัทและบริษัทย่อยมีมูลค่าการนำเข้าวัตถุดิบจากต่างประเทศในปี 2559-2561 และงวด 3 เดือนแรกของปี 2562 เท่ากับ 9.24 ล้านบาท 23.88 ล้านบาท 34.16 ล้านบาท และ 1.46 ล้านบาท หรือคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 6.56 ร้อยละ 14.71 ร้อยละ 16.01 และร้อยละ 3.93 ของมูลค่าซื้อวัตถุดิบ ตามลำดับ

จากข้อมูลข้างต้น จะเห็นได้ว่าบริษัทและบริษัทย่อยมีความเสี่ยงจากอัตราแลกเปลี่ยน ซึ่งหากอัตราแลกเปลี่ยนมีความผันผวน อาจส่งผลให้เกิดผลกำไรหรือขาดทุนจากอัตราแลกเปลี่ยน เมื่ออัตราแลกเปลี่ยน ณ วันที่ทำการบันทึกบัญชีซื้อหรือขายสินค้า/วัตถุดิบ และวันที่รับหรือจ่ายชำระมีความแตกต่างกัน

อย่างไรก็ดี บริษัทและบริษัทย่อยมีการนำเข้าและการส่งออกด้วยสกุลเงินต่างประเทศในเวลาเดียวกัน ทำให้บริษัทและบริษัทย่อยได้รับอานิสงส์จากผลของการหักลดยอดสุทธิ (Net Offset) ระหว่างมูลค่ารายได้ที่ยังไม่ได้รับในสกุลเงินต่างประเทศและมูลค่าค่าใช้จ่ายที่ยังไม่ได้ชำระในสกุลเงินต่างประเทศ ดังนั้น บริษัทจึงสามารถลดความเสี่ยงจากความผันผวนของอัตราแลกเปลี่ยนได้ระดับหนึ่ง กล่าวคือ ในกรณีที่เงินสกุลดอลลาร์สหรัฐมีการแข็งค่าขึ้นเมื่อเทียบกับเงินบาท จะส่งผลให้บริษัทและบริษัทย่อยมีรายได้จากต่างประเทศเมื่อแปลงเป็นเงินสกุลบาทสูงขึ้น ในขณะที่เดียวกันก็จะมีต้นทุนในการนำเข้าวัตถุดิบเพิ่มสูงขึ้น และในทางกลับกัน กรณีที่เงินสกุลดอลลาร์มีการอ่อนค่าเมื่อเทียบกับเงินบาทลง จะส่งผลให้กลุ่มบริษัทมีรายได้จากต่างประเทศเมื่อแปลงเป็นเงินสกุลบาทลดลงและมีต้นทุนในการจ่ายชำระค่านำเข้าวัตถุดิบลดลงเช่นกัน โดยในปี 2559-2561 และงวด 3 เดือนแรกของปี 2562 บริษัทและบริษัทย่อยมีกำไรจากอัตราแลกเปลี่ยนเท่ากับ 0.87 ล้านบาท 1.92 ล้านบาท 0.86 ล้านบาท และ (0.25) ล้านบาท หรือคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 0.22 ร้อยละ 0.45 ร้อยละ 0.19 และร้อยละ -0.23 ของรายได้จากการขายและให้บริการ ตามลำดับ ดังนั้นบริษัทจึงเชื่อว่าความผันผวนของอัตราแลกเปลี่ยนจะไม่มีผลกระทบต่อยรายได้และต้นทุนการผลิตของบริษัทอย่างมีนัยสำคัญ

นอกจากนี้ เพื่อเป็นการป้องกันความเสี่ยงจากความผันผวนจากอัตราแลกเปลี่ยน บริษัทจึงได้กำหนดมาตรการในการควบคุมความเสี่ยงดังกล่าวขึ้น โดยกำหนดให้แผนกการเงินคอยติดตามขนาดของความเสี่ยงจากผลต่างระหว่างลูกหนี้การค้าและเจ้าหนี้การค้าที่เป็นเงินตราต่างประเทศอยู่ตลอดเวลา ซึ่งที่ผ่านมาบริษัทจะมีลูกหนี้การค้าที่เป็นเงินตราต่างประเทศมากกว่าเจ้าหนี้การค้าที่เป็นเงินตราต่างประเทศเฉลี่ยประมาณ 11 ถึง 20 ล้านบาท หรือคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 2.00 ถึง 4.50 ของสินทรัพย์รวมของบริษัท ซึ่งหากพบว่าบริษัทมีผลต่างระหว่างลูกหนี้การค้าและเจ้าหนี้การค้าที่เป็นเงินตราต่างประเทศมากกว่าร้อยละ 5 ของสินทรัพย์รวม บริษัทจะดำเนินการจองสัญญาซื้อหรือขายเงินตราต่างประเทศล่วงหน้า (Forward Contract) ต่อไป

3.3 ความเสี่ยงเกี่ยวกับการเสนอขายหลักทรัพย์

3.3.1. ความเสี่ยงจากการที่บริษัทอยู่ระหว่างการยื่นคำขออนุญาตจากตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (SET)

บริษัทมีความประสงค์จะเสนอขายหุ้นสามัญเพิ่มทุนในครั้งนี้ ก่อนที่จะรับทราบผลการพิจารณาการรับหุ้นสามัญของบริษัทเข้าจดทะเบียนเป็นหลักทรัพย์จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์เอ็ม เอ ไอ (mai) โดยบริษัท แอสเซท โปร แมเนจเม้นท์ จำกัด (Asset Pro Management Co., Ltd. : APM) ในฐานะที่ปรึกษาทางการเงิน ได้พิจารณาคุณสมบัติของบริษัทเบื้องต้นแล้ว เห็นว่าบริษัทและหุ้นสามัญของบริษัทมีคุณสมบัติครบถ้วน ตามข้อบังคับของตลาดหลักทรัพย์เอ็ม เอ ไอ (mai) เรื่อง การรับหลักทรัพย์จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์เอ็ม เอ ไอ (mai) ยกเว้นคุณสมบัติเรื่องการกระจายการถือหุ้นรายย่อย ซึ่งบริษัทจะต้องมีผู้ถือหุ้นสามัญรายย่อยไม่น้อยกว่า 300 ราย และถือหุ้นรวมกันไม่น้อยกว่าร้อยละ 25 ของทุนชำระแล้ว บริษัทจึงยังคงมีความไม่แน่นอนในการที่จะได้รับอนุญาตจากตลาดหลักทรัพย์ฯ ให้หุ้นสามัญของบริษัทเป็นหลักทรัพย์จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์เอ็ม เอ ไอ (mai) ดังนั้น ผู้ลงทุนจึงยังคงมีความเสี่ยงเกี่ยวกับสภาพคล่องในการซื้อขายหุ้นสามัญของบริษัทในตลาดรอง หากหุ้นสามัญของบริษัทไม่ได้รับอนุญาตให้เป็นหลักทรัพย์จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์เอ็ม เอ ไอ (mai) หรือหากบริษัทไม่สามารถกระจายหุ้นต่อประชาชนตามหลักเกณฑ์ ซึ่งจะทำให้บริษัทมีคุณสมบัติไม่ครบถ้วนตามข้อบังคับของตลาดหลักทรัพย์ฯ